

Πεντηκοστάριον

Τρίτη τῆς Δ' Ἑβδομάδος

Μηναιον - ΤΗ ΚΑ' ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος γ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνᾶμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἐστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιᾶσθω
τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι
αὐτοῦ, ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ
τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν
ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ
παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τῶν Ἰσαποστόλων.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν
οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος
τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος,
ὁ ἐν βασιλεῦσιν, Ἀπόστολός σου Κύριε,
Βασιλεύουσιν πόλιν τῇ χειρὶ σου
παρέθετο ἦν περισφύζε διὰ παντὸς ἐν

εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε
Φιλάνθρωπε.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ
τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν
δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὖς ἔπλασας
τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου
ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον
πρεσβεύουσιν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ
ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 7. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτὴ.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. *Θείας πίστεως.*

Νέος γέγονας, Δαυῖδ τοῖς τρόποις, γέρας ἄνωθεν, εἰσδεδεγμένος, τῆς βασιλείας τῇ κορυφῇ σου τὸ ἔλαιον· σὲ γὰρ τῷ Πνεύματι ἔχρισεν ἔνδοξε. Ὁ ὑπερούσιος Λόγος καὶ Κύριος· ὅθεν ἔλαβες, καὶ σκῆπτρον Σοφῆ βασίλειον, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος γ'.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθέने· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 8. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτὴ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερενλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ

Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Β'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. β'. *Σήμερον τὸ προφητικόν.*

Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ, ὁ Ποιητὴς τοῦ ἡλίου καὶ κτίσεως, σὲ ὡς ἀστέρα φαεινόν, ἐξ οὐρανοῦ δι' ἀστέρων ἐφειλκύσατο, ᾧ καὶ κράτος πρῶτος τὸ βασίλειον ἐπέθηκε· διὸ σε ἀνευφημοῦμεν, Κωνσταντῖνε Βασιλεῦ εὐσεβέστατε, σὺν Ἑλένῃ μητρὶ τῇ θεόφρονι.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τοῦ Παραλύτου.**

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος γ'. *Τὴν ὠραιότητα.*

Πάρεσιν εὗραντο, τὴν ὀλοσώματον, οἱ παραλύσεσι, φθόνου σφιγγόμενοι, τὴν ἐν Σαββάτῳ Παραλύτου σφίγξιν κατανοοῦντες· λέγοντες· οὐκ ἔξεστι, θεραπεύειν τοῖς Σάββασι, λύειν τε τὴν πάτριον, τοῦ Σαββάτου κατάπαυσιν, τοῦ νόμου σε μὴ γνόντες Δεσπότην, καὶ θεραπευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Πολυέλεος.

Ψαλμὸς ΡΛΔ' (134).

Ψαλμὸς ΡΛΕ' (135).

Ἐκλογὴ

Ἐκλογὴ εἰς τοὺς Ἀποστόλους

Τὸ στερέωμα. Ἀλληλούϊα.

1. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ἀλληλούϊα. (18:2)

2. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. Ἀλληλούϊα. (88:6)

3. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν υἱοὶ σου. Ἀλληλούϊα. (44:17)

4. Καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ἀλληλούϊα. (44:17)

5. Ἀρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ. Ἀλληλούϊα. (46:10)

6. Ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν. Ἀλληλούϊα. (46:10)

7. Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν. Ἀλληλούϊα. (49:1)

8. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου. Ἀλληλούϊα. (112:3)

9. Ἐφανεύει αἱ ἀστραπαὶ σου τὴν οἰκουμένην. Ἀλληλούϊα. (76:19)

10. Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (96:6)

11. Ἀρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν. Ἀλληλούϊα. (67:28)

12. Ἀρχοντες Ζαβουλών, ἄρχοντες Νεφθαλείμ. Ἀλληλούϊα. (67:28)

13. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη. Ἀλληλούϊα. (46:9)

14. Ὁ Θεός, ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων. Ἀλληλούϊα. (88:8)

15. Μέγας καὶ φοβερός ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (88:8)

16. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν. Ἀλληλούϊα. (95:7)

17. Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (95:3)

18. Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. Ἀλληλούϊα. (95:10)

19. Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου. Ἀλληλούϊα. (110:1)

20. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα. (18:5)

21. Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (104:27)

22. Ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν. Ἀλληλούϊα. (104:44)

23. Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν. Ἀλληλούϊα. (46:4)

24. Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (46:5)

25. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. Ἀλληλούϊα. (146:5)

26. Αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα. (67:36)

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἦχος α'.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Πανάγιον ὁμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος α'.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι,
εἰς ἱκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς
παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμοὺς σου
δὸς ἡμῖν Ἀγαθέ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὸν ἐκ
τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδοξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Γ'.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ εὐσημος μνήμη σου, ἐπιφανεῖσα
ἡμῖν, ἀνγάζει τὰ πέρατα, θεογνωσίας
φωτί, Κωνσταντίνε θεόπνευστε· σὺ γὰρ ἐν
Βασιλεῦσιν εὐσεβῆς ἀνεδείχθης, νόμους
ἐπουρανίου, Βασιλέως τηρήσας· διὸ ταῖς
ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τοῦ Παραλύτου.**

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - -

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ῥῆμα Παράλυτον, μόνον συνέσφιγξεν,
ὡς ὁ παγκόσμιος, λόγος ἐφθέγγετο,
τοῦ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὀφθέντος δι'
εὐσπλαγχνίαν· ὅθεν καὶ τὸν κράββατον,
ἐπιφέρων διήρχετο, κἂν οἱ Γραμματεῖς
ὀρᾶν, τὸ πραχθὲν οὐχ ὑπέφερον, κακίας
κατεχόμενοι φθόνῳ, τῷ ψυχὰς παραλύοντι.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου. (δὶς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνηθητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ, πυρὶ ἔσσεσθε
ἀπεξηραμμένοι. (δὶς)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμοὶ 88, 44.

Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.
Εὗρον Δαυῖδ τὸν δούλόν μου, ἐν ἐλέει ἀγίῳ
μου ἔχρισα αὐτόν. (δὶς)

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός
σου.

Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.
Εὗρον Δαυῖδ τὸν δούλόν μου, ἐν ἐλέει ἀγίῳ
μου ἔχρισα αὐτόν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Αμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δίσ)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐοχήν ᾗσι.
(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.
(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ωραίας πύλης) Ἦ 9-16

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ

εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζῶν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφήσιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει ὅτι μισθωτὸς ἔστιν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ καὶ γὰρ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεῖνα δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, καὶ γενήσονται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός

οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τοῦ Μηναιίου ---

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. **Ἦχος β'.**

Ταῖς τῶν Θεοστέπτων πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε· Χριστὸν γὰρ ποθήσας, εἰδώλων κατεφρόνησε, ναὸν ἐγείρας ἐπὶ γῆς, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, ἐν οὐρανοῖς δὲ ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων

Αποστόλων, τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ
Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων,
μεγάλων, θεοστέπτων καὶ Ἰσαποστόλων
Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ὧν
καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων
σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνη
πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν
ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον
ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ὁ Κανὼν.

Ὡδιὴ α'.

Τοῦ Παραλύτου.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαυμαστὸς ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σὺ
εἶ ὁ Θεός, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἄρματα
καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας, ἄδοντά σοι ὡς
λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ.

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, ποτὲ Ἄγγελος, τῇ
Προβατικῇ, κατήρχετο, καὶ ἓνα ἰάτο κατὰ
χρόνον· Βαπτίσματι δὲ θείῳ νῦν καθαίρει,
ἅπειρα πλήθη ὁ Χριστός.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, Ἀρχιστράτηγε τῶν
ἄνω λειτουργῶν, τοὺς συναθροιζομένους,
ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ σου, καὶ τὸν Θεὸν
ἀνυμνοῦντας, σκέπε, φρούρει, ἀπὸ
παντοίων πειρασμῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τὴν τιμῶσαν ταύτην, Ἀγνή πόλιν
σου πάντοτε πιστῶς, περισφῶζε κινδύνων,
άλώσεως βαρβάρων, πολέμου ἐμφυλίου, καὶ
μαχαίρας, καὶ πάσης ἄλλης ἀπειλῆς.

Τῶν Ἰσαποστόλων.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μόνε ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς
βασιλευούσης, ἁμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοί, τῶν
σῶν θεραπόντων ἱκεσίαις, τὴν ταπεινὴν μου
ψυχὴν ἐλευθέρωσον.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἄνω γενόμενος ἐραστής, μάκαρ
Κωνσταντῖνε, βασιλείας τῷ Βασιλεῖ,
πάντων καὶ Δεσπότη διανοία, καθαρωτάτη
πιστεύσας ἐλάτρευσας.

Δόξα.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα θεαρχικῶ, σκότος
ἀγνωσίας καταλέλοιπας ἀληθῶς, θεόφρον
Ἑλένη καὶ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων
ἐδούλευσας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἀνοιξόν
μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς
θανατηφόρου ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου
ῥῦσαί με Δέσποινα.

Ωιδὴ α΄. Καταβασία. Ἦχος α΄.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν
λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ
θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς
οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν,
ἐπινίκιον ᾄδοντας.

Ωιδὴ γ΄.

Τοῦ Παραλύτου.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν
εὐκλεῇ, εὐτεκνουμένη βόησον· Ἐστερεώθην
διὰ σοῦ ὁ Θεός, οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι
δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἐπὶ χρόνους πλείονας,
ἐξασθενούσαν δεινῶς, ψυχὴν μου
ὑπεράγαθε, ὡς τὸν Παράλυτον πρίν,
ύγίωσον, ὡς ἂν βηματίζω σου, τὰς τρίβους,
ἅς ἔδειξας τοῖς ποθοῦσί σε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μετὰ τῶν ἄνω τάξεων, Θεοῦ

Ἀρχάγγελε, ἱκετηρίαν ποιήσον, ὑπὲρ τῶν
πίστει ἀνυμνούντων σε φρουρῶν, συντηρῶν
ἡμᾶς τοῦ βίου τοῖς πάθεσι περιπίπτοντας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἄσπορον ἔσχες σύλληψιν, καὶ ὑπὲρ
νοῦν τοκετόν, Παρθενομῆτορ ἄχραντε,
ἔργον φρικῶδες, θαῦμα μέγιστον, Ἀγγέλοις
τιμώμενον, βροτοῖς δοξαζόμενον, Κόρη
Δέσποινα.

Τῶν Ἰσαποστόλων.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀμοιβῶν οὐρανίων, ἐπιτυχεῖν ἔσπευσας·
ὅθεν τῷ καλοῦντι θεόφρον ἐπηκολούθησας,
καὶ σκότος ἔλιπες, πατροπαράδοτον
πλάνην, καὶ φωστήρ ἐν Πνεύματι θείῳ
γεγέννησαι.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ
Πάνσεμνε, ἅπασαν θεμένη ἐλπίδα τοὺς
ἱερούς αὐτοῦ, τόπους κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ
ἄχραντα Πάθη, σαρκωθεὶς ὑπέμεινεν, ὁ
ὑπεράγαθος.

Δόξα.

Τὸ σωτήριον ὄπλον, τὸ ἀρρήγες
τρόπαιον, τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα,
Σταυρὸν τὸν τίμιον, φθόνῳ κρυπτόμενον,
σὺ ἐφανερώσας θείῳ φλεγόμενη ἔρωτι
θεομακάριστε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἱερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν Ἀχραντε,
παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ
κατάκριτος, ὅλος γεγέννημαι, ἡ τὸν Κριτὴν

τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ῥῦσαι καὶ
σώσόν με.

Ὡδὴ γ'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ
πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ'
ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος
Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον. Τοῦ Παραλύτου.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις
παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς
παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου
ἐπιστάσι, ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον,
ἡγείρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος·
Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ χειρὶ σου δρακὶ περικρατῶν
τὰ πέρατα, Ἰησοῦ ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατρὶ
συνάναρχος, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ
συνδεσπόζων ἀπάντων, σαρκὶ ἐφάνης,
νόσους ἰώμενος, καὶ πάθη ἀπήλασας,
τυφλοὺς ἐφώτισας, καὶ τὸν Παράλυτον
λόγῳ θεϊκῷ σὺ ἐξανέστησας, περιπατεῖν
ἀθρόως προστάξας, καὶ τὴν βαστάσασαν
αὐτὸν κλίνην ἐπὶ τῶν ὤμων ἄραι· ὅθεν
πάντες σὺν τούτῳ ἀνυμνοῦμεν καὶ
ἐκβοῶμεν· Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ τῷ κράτει
σου.

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν,
καὶ τῶν ἄστρον μανθάνων τὴν καλλονήν,
ἐκ τούτων μεμύησαι, τῶν ἀπάντων τὸν
Κύριον, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ὄπλον, ἐν μέσῳ
ἀνέλαμψε, διαγράφον ἐν τούτῳ, νικᾶν
καὶ κρατύνεσθαι· ὅθεν τῆς ψυχῆς σου,
ἐπανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας,
καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας, Κωνσταντῖνε
πανσέβαστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τοῦ Παραλύτου.**

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πάρεσιν εὖραντο, τὴν ὁλοσώματον,
οἱ παραλύσει, φθόνου σφιγγόμενοι,
τὴν ἐν Σαββάτῳ Παραλύτου σφίγξιν
κατανοοῦντες· λέγοντες· οὐκ ἔξεστι,
θεραπεύειν τοῖς Σάββασιν, λύειν τε τὴν
πάτριον, τοῦ Σαββάτου κατάπαυσιν,
τοῦ νόμου σε μὴ γνόντες Δεσπότην, καὶ
θεραπευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡιδὴ δ'.

Τοῦ Παραλύτου.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸ κατάσκιον ὅρος, ὁ Ἀββακούμ
προεώρα, τὴν ἄχραντόν σου μήτραν Ἀγνή·
διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν· Ἀπὸ Θαυμάτων ἤξει
ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, καὶ ἐξ ὅρους κατασκίου
δασέος.

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄγγελος μὲν Κυρίου, κατὰ καιρὸν
καταβαίνων, τὸ ὕδωρ ἐν τῇ Προβατικῇ
ἐτάρασσε, τελῶν ὑγιῇ ἓνα καὶ μόνον, ὁ δὲ
Χριστὸς, πλήθη ἄπειρα, τῷ θείῳ Βαπτισμῷ
διασώζει.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀρχηγὲ τῶν Ἀγγέλων, καὶ ὁδηγὲ
πλανωμένων, Κυρίου Ἀρχιστράτηγε, τῇ
ᾠρᾷ ταύτῃ, μέσον ἡμῶν παραγενοῦ, καὶ τὰς
προσευχὰς πάντων προσάγαγε, τῷ μόνῳ
ποιητῇ καὶ Δεσπότη.

ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἀγνή πῶς θηλάζει; πῶς δὲ
ἐγέννησας βρέφος, τοῦ Ἀδάμ ἀρχαιότερον;
πῶς ἐν ἀγκάλαις φέρεις Υἱόν, τὸν ἐπὶ ὤμων
χερουβικῶν; ὡς ἐπίσταται, ὡς οἶδεν, ὁ τὸ
πᾶν οὐσιώσας.

Τῶν Ἰσαποστόλων.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανόθεν ὡς Παῦλόν σε, πάλα
σαγηνεύει Χριστὸς ὁ Κύριος, Κωνσταντῖνε
ἐκδιδάσκων σε, βασιλέα τοῦτον μόνον
σέβεσθαι.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

ὑπερλάμπρῳ σημείῳ σε, Μάκαρ δι'
ἀστέρων Χριστὸς ὁ ἥλιος, καταυγάζει
καὶ φωστῆρά σε, τῶν ἐσκοτισμένων
ἀναδείκνυσι.

Δόξα.

Καὶ τοῖς τρόποις φιλόθεος, καὶ ταῖς
θείαις πράξεσιν ἀξιάγαστος, Μακαρία
ἐχημάτισας· διὰ τοῦτο πίστει σε δοξάζομεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, τὴν
ἐσκοτισμένην τοῖς πλημμελήμασιν, ἢ
τὸν ἥλιον κυήσασα, τῆς δικαιοσύνης
Ἀειπάρθενε.

Ὡιδὴ δ'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος
Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω,
φαισφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα·
Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη
Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Ὡιδὴ ε'.

Τοῦ Παραλύτου.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

Φωτὶ τῷ ἀνεσπέρῳ σου Χριστέ,
καταύγασον τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ
ὁδήγησον εἰς τὸν φόβον σου, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου.

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παράλυτον ὡς ἡγεiras Χριστέ,
τὴν παρειμένην μου ψυχὴν ὑγίωσον,
παραβάσεσι, καὶ βαδίζειν με τὰς σὰς ὁρθὰς
εὐόδωσον τρίβους.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀγγέλων ἀρχηγέτα Μιχαήλ, τὸν
ἀθροιζόμενον ἐν τῷ τεμένει σου λαὸν
σήμερον, καὶ κηρύττοντα τὰ τοῦ Θεοῦ, σῶζε
μεγαλεῖα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἄσπορον λοχείαν σου Ἀγνή,
τὴν ἀκατάληπτον ὑμνοῦμεν γέννησιν,
μακαρίζοντες ὡς Μητέρα σε, τοῦ ποιητοῦ
πάντων καὶ Δεσπότη.

Τῶν Ἰσαποστόλων.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁρθρίσας πρὸς τὸν ἄδυτον Ἥλιον,
καὶ Δεσπότην, Βασιλεῦ θεόσοφε, φωτὸς
ἀνάπλεως γέγονας.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγάπην καὶ τελείαν συμπάθειαν, ὡς
πορφύραν, φοροῦσα κατώκησας, νῦν εἰς τὰ
ἄνω βασιλεία.

Δόξα.

Συνήφθης Ἀσωμάτων Ἑλένη
χοροστασίαις, Θεὸν θεραπεύσασα, ταῖς
ἐναρέτοις σου πράξεσι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παρθένε τὴν ψυχὴν μου καθάρισον
μολυνθεῖσαν, ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τῇ
ἐπηρείᾳ τοῦ ὄφους.

Ὦδιθ' ε'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ
μύρου τὸν ὕμνον, προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη,
καὶ Χριστὸν ὁψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον,
πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ὦδιθ' ζ'.

Τοῦ Παραλύτου.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

Βυθὸς μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ
ζάλη ἐναντίων ἀνέμων, ἀλλὰ προφθάσας
με σύ, σῶσον Σωτὴρ, καὶ ῥῦσαι φθορᾶς, ὡς
ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ πάλαι ἐπὶ κλίνης ὀδύνης, ἐν χρόνοις
κατακείμενος πλείστοις, τῇ σῇ προστάξει
Χριστέ, ἀρτιωθείς δοξάζει, ὕμνων τὴν
εὐπλαγχνίαν, τὴν σὴν ζωοδότα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀγγέλων Μιχαήλ ἀρχηγέτα, τῷ θρόνῳ
παρεστῶς τοῦ Δεσπότη, πάρεσο μέσον
ἡμῶν, καθοδηγῶν πρὸς τρίβους ζωῆς, τοὺς
σὲ προστάτην, θερμὸν κεκτημένους.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα θεῖον νεύματι φέρων, κρατεῖται
Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ταῖς ἀγκάλαις
ταῖς σαῖς, πάντας ἡμᾶς ἀρπάζων χειρὸς,
δουλείας τοῦ πονηροῦ, ὡς οἰκτιρῶν.

Τῶν Ἰσαποστόλων.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνήθροισας θεοφόρων Πατέρων, τὸν
μακάριον χορὸν παραδόξως, καὶ δι' αὐτῶν,
Κωνσταντῖνε τὰς πάντων, κυμαινομένας
καρδίας ἐστήριξας, ὁμότιμον δοξολογεῖν, τῷ
τεκόντι τὸν Λόγον καὶ σύνθρονον.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πιστεύσασα ἐπὶ Κύριον ζῶντα, τὸν τὸ
εἶναι παρεχόμενον πᾶσι, τῶν βδελυκτῶν,

καὶ ματαίων εἰδώλων νεκροποιὰ ἀπεβάλου
θρησκευτά καὶ εἰληφας περιχαρῶς,
βασιλείαν Ἑλένη οὐράνιον.

Δόξα.

Παλάμη σου κυβερνώμενοι Λόγε,
ἀγνωσίας τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ
τῆς δεινῆς ἀθεΐας τὸν σάλον, οἱ διὰ σου
βασιλεύοντες ἔλιπον, καὶ ἤχθησαν πρὸς
γαληνοὺς, εὐσεβείας λιμένας γηθόμενοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ίατρευσον ἀνιάτως νοσοῦσαν, καὶ τῷ
δήγματι δεινῶς πληγωθεῖσαν, τοῦ πονηροῦ,
τὴν καρδίαν μου Κόρη, καὶ τῆς ἐν σοὶ
θεραπείας ἀξίωσον, καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ
σοί, πεποιθότα πρεσβείαις σου ἄχραντε.

Ὡδιὴ C'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς,
καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους
πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ
κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ
τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σταυρὸν ἐμφαίνουσι, τὸ
πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν
Ἰουδαίων αἰσχύνῃν ὄντα, ὅπλον δὲ πιστῶν,
Ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γὰρ
ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις
φρικτόν.

Ὁ Οἶκος.

Κωνσταντῖνον πιστοὶ σὺν τῇ μητρὶ
τιμήσωμεν· τοῦ Προφήτου γὰρ αὐτοὶ λόγους
ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ
κυπαρίσσῳ, τὸν τρισύνθετον Σταυρὸν
κατενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριον πάθος
ἐξηκολούθησε, καὶ πάντας παρέστησαν
τοὺς Ἰουδαίους παρασκευάζεσθαι, δεῖξαι
τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον
διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν τὴν αὐτῶν,
καὶ τοῦτο εὐρόντες ἀνέδειξαν αὐτοί. Διὰ
τοῦτο τοῖς πᾶσι νικηφόροι ἀνεδείχθησαν,
ὅπλον φέροντες ἀπροσμάχητον, σημεῖον
μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη
τῶν Ἀγίων ἐνδόξων, θεοστέπτων καὶ
ἱσαποστόλων μεγάλων βασιλέων
Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Παχώμιος, ὁ ἐν τῷ
Οὐσάκι τῆς Φιλαδελφίας μαρτυρήσας, ξίφει
τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ ζ'.

Τοῦ Παραλύτου.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου,
καὶ τοὺς Παῖδας ἀφλέκτους διασώσας,
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κατακείμενον χρόνοις ἐπὶ πλείστοις,
τὸν Παράλυτον λόγῳ ὑγιώσας, ἐβόας Ἄρον
τὸν κράββατόν σου, καὶ πορεύου ὕμνων τὰ
μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε Κυρίου,
τοὺς πιστῶς ἐν τῷ θείῳ σου τεμένει,
ἀθροιζομένους Θεοῦ εἰς αἶνον. Ὁδήγει,
σκέπε, ἐκ παντοίων κακῶν τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Παρθενεύεις τεκοῦσα ὑπὲρ λόγον, τὸν
πρὸ πάντων αἰώνων γεννηθέντα, ἐκ τοῦ
ἀνάρχου Πατρὸς ἀρρέυστως· διὰ τοῦτο
Ἀγνή σε μακαρίζομεν.

Τῶν Ἰσαποστόλων.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ τὰ προστάγματα φυλάττων,
ὑπεκλίθη σοῦ τῷ νόμῳ Κωνσταντίνος·
ἀνομούντων διό, καθεῖλε παρατάξεις,
ἀναβοῶν σοι Κύριε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐλον τὸ πάντας ἀνελκύσαν,
Ἀξιάγαστε ἐκ λάκκου ἀπωλείας,
συγχωσθὲν φθονερῶς, ἡμῖν ἀνακαλύπτεις,
καταχωννύον δαίμονας, ὀλεθρίους εἰς
αἰῶνας.

Δόξα.

Πράξεσι θείαις ἐδομήσω, τὴν καρδίαν
σου ναὸν Θεοῦ Ἑλένη, καὶ ναοὺς ἱερούς,
αὐτῷ ἀνφοδόμεις, ἔνθα σαρκὶ τὰ ἄχραντα,
δι' ἡμᾶς ὑπέστη Πάθη.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γνώμη οἰκεία ἀμαρτάνων, καὶ
δουλούμενος ἀτόποις συνηθείαις, τῇ
συνήθει σου νῦν, προστρέχω συμπαθείᾳ,
ἀπεγνωσμένον σῶσόν με, Παναγία
Θεοτόκε.

Ὡδὴ ζ'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος,
γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός,
καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας
ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν
Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὡδὴ η'.

Τοῦ Παραλύτου.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίστοις
δοξαζόμενον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν
οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοί, καὶ βυθὸς
καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς
Κτίστην, καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐτεσι πλείστοις κατακείμενος ὁ
Παράλυτος, ἐκράυγαζεν· Ἐλέησόν με
λυτρωτὰ ἀπορία συνεχόμενον, ὁ δὲ

προστάττει τούτῳ ἄραι σπουδὴ τὸν
κράββατον, καὶ ὀρθῶς βηματίζειν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς τῶν αὐλῶν προηγούμενος,
Ἀρχιστράτηγε Δυνάμεων, σὺν
ταύταις αἰτῆσαι ἡμῖν τῶν πταισμάτων
ἀπολύτρωσιν, διόρθωσίν τε βίου, καὶ τῶν
ἐκεῖ ἀπόλαυσιν ἀγαθῶν αἰωνίων.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τόμον σε πάλαι ἐθεάσατο, Ἡσαΐας
Αειπάρθενε, ἐν ᾧ δακτύλῳ τοῦ Πατρός,
Λόγος ἄχρονος ἐγγέγραπτο, ἐκ πάσης
ἀλογίας σῶζων ἡμᾶς, τοὺς λόγοις σε ἱεροῖς
ἀνυμνοῦντας.

Τῶν Ἰσαποστόλων.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος πλ. δ'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς πορφυρίδα Ἐνδοξε, στολισθεὶς τὴν
εὐμένειαν, καὶ ὥσπερ χλαμύδα τὴν καλὴν
συμπάθειαν, στεφάνῳ κεκόσμησαι, τῶν
ἀρετῶν τελείῳ νοῷ, καὶ μετατεθεὶς ἀπὸ τῆς
γῆς εἰς τὰ ἄνω, βασιλεία κραυγάζεις· Ἱερεῖς
εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐφραινομένην βλέποντες, σὺν νύμφῃ σε
θεόφρονι, ἔνδοξε Ἑλένη, εἰς Θεοῦ βασιλεία,
Χριστὸν μεγαλύνομεν, τὸν τὴν ὑμῶν
σεπτὴν ἑορτήν, δείξαντα ἡμῖν, ὑπὲρ ἀκτῖνας
ἡλίου ἡμᾶς φωταγωγοῦσαν, τοὺς πιστῶς
μελωδοῦντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Ὡς θαυμαστὸς ὁ πόθος σου! καὶ ὁ
τρόπος σου ἔνθεος, ἔνδοξε Ἑλένη, γυναικῶν
τὸ καύχημα· τοὺς τόπους γὰρ φθάσασα,
τοὺς τὰ σεπτὰ παθήματα, ὑποδεξάμενους
τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων, ναοῖς περικαλέσι,
κατεκόσμεις βοῶσα· Λαὸς ὑπερυψοῦτε,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὰ τῆς ψυχῆς μου ὄμματα, ταῖς πολλαῖς
παραβάσεσιν, ἀποτυφλωθέντα, Θεοτόκε
φώτισον, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, καὶ τὴν
καρδίαν δέομαι, ἐκταραττομένην, ἡδοναῖς
πολυτρόποις, καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ἱερεῖς
εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία
τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν
ἑορτή, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ
εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

ᾠδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος γ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρῳ μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψώσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὡιδὴ θ'.

Τοῦ Παραλύτου.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος γ'. Ὁ Εἰμός.

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατείδέ σε, ἐν τῇ βάτῳ Μωυσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί. Δανιὴλ δὲ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον, ῥάβδον βλαστήσασαν, Ἡσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ ῥίζης Δαυῖδ.

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἠκολούθει ἡ ῥῶσις τοῦ σώματος, τῇ προστάξει σου Χριστέ, καὶ ὠρᾶτο ὁ πρόφη Πάραλυτος, διερχόμενος σπουδῇ, καὶ τὸν κράββατον φέρων ἐφ' ὃν κατεκλίνετο, ἔτεσι πλείοσιν, ἀνυμνολογῶν τὴν πολλὴν δυναστείαν σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Φωτισμὸν ἡμῖν αἰτῆσαι μέγιστε, Ἀρχιστράτηγε, αἰεὶ τῷ μεγάλῳ φωτὶ παριστάμενος, καὶ εἰρήνευσον ἡμῶν, τὴν ζωὴν ἐπηρείαις, πάντοτε τοῦ ὄφους, καὶ περιστάσεσι, βίου δονουμένην αἰεὶ ἀξιάγαστε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρου προῆλθε νηδύος σου, μέγας Ἥλιος Χριστός, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν ἄχραντε, ἐπιλάμψεσι φαιδραῖς, καὶ τὸ σκότος ἐξῆρε, τὸ τῆς παραβάσεως· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε, πάντων ὡς αἰτίαν καλῶν Θεονύμφευτε.

Τῶν Ἰσαποστόλων.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος πλ. δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τάφος ἔνθα κεῖται τὸ ἱερόν,
Κωνσταντίνε, καὶ τίμιον σῶμά σου,
μαρμαρυγὰς, θείας καὶ ἀκτῖνας
φωτολαμπεῖς, τοῖς προσιοῦσι πάντοτε,
βλύζει ἱαμάτων παντοδαπῶν, τὸ σκότος
ἀπελαύνων, καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ,
φωταγωγῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγίως σου τελέεσσα τὴν ζωὴν, σὺν
Ἁγίοις νυνὶ κατεσκήνωσας, ἁγιασμοῦ,
πλήρης γενομένη καὶ φωτισμοῦ, τῶν
ἱαμάτων πάντοτε· ὅθεν ἀναβλύζεις τοὺς
ποταμούς, καὶ πάθη κατακλύζεις, Ἑλένη
μακαρία, καὶ καταρδεύεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα.

Προάναρχε ἀθάνατε Βασιλεῦ, βασιλείας
τῆς ἄνω ἡξίωσας, οὓς εὖσεβῶς, πάλαι
ἐδικαίωσας ἐπὶ γῆς, τοῦ βασιλεύειν Κύριε,
σὲ ἡγαπηκότας εἰλικρινῶς, Ἑλένην τήν,
Ἁγίαν, τὸν μέγαν Κωνσταντίνον, ὧν ταῖς
πρεσβείαις πάντας οἴκτιρον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποιητὴν,
συλλαβοῦσα Παρθένε ἐκύησας, καὶ νῦν
ιδού, οἶά περ Βασίλισσα δεξιᾷ, τούτου ἁγνὴ
παρίστασαι· ὅθεν δυσωπῶ σε ἀριστερᾷ,
μερίδος λύτρωσαί με, ἐν ὥρᾳ καταδίκης, καὶ
δεξιοῖς προβάτοις σύνταξον.

ᾠδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Ὁ Ἀγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, Ἀγνὴ
Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς
Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ·
ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε
νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἁγνή, τέρπου
Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε, τὸ βασίλειον
κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς θείας χάριτος,
Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, σὺν τῇ μητρὶ
οὐρανόθεν, ἐξαστράπτων δὲ βλέπει,
Σταυροῦ τὸ θεῖον τρόπαιον· ὅθεν τούτῳ
ὀλέσας τοὺς δυσμενεῖς, τῶν εἰδώλων ἔλυσε

τὴν ἀπάτην, ἐν κόσμῳ δὲ ἐκράτυνε, τὴν
ὀρθόδοξον πίστιν.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

Ἐξαποστειλάριον. Τοῦ Παραλύτου.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐπέστη ὁ φιλάνθρωπος, καὶ
πανοικτίρμων Κύριος, Προβατικῇ
κολυμβήθρᾳ, τοῦ θεραπεῦσαι τὰς νόσους,
εὗρε δὲ κατακείμενον, ἄνθρωπον πλείστοις
ἔτεσι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόησεν· Ἄρον τὸν
κράββατον, ἴθι, πρὸς τὰς ὁδοὺς τὰς εὐθείας.

Οἱ Αἱνοί. Ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἡλῖος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστρον καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἰνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὁμοφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς
ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ
τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα
αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε
αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρά. Τῶν Ἰσαποστόλων.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαίροις Κωνσταντῖνε πάνσοφε,
ὀρθοδοξίας πηγῇ, ἡ ποτίζουσα πάντοτε,
τοῖς γλυκέσι νάμασι, τὴν ὑφήλιον ἄπασαν.
Χαίροις ἡ ῥίζα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ

τρέφων, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ. Χαίροις τὸ καύχημα, τῶν περάτων ἔνδοξε, Χριστιανῶν, βασιλέων πρώτιστε· Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὁ βασιλεύων τῆς κτίσεως, τὸ εὐπειθὲς προορῶν, τῆς καρδίας σου Πάνσοφε, λογικῶς θηρεύει σε, ἀλογίᾳ κρατούμενον, καὶ καταυγάσας τὴν σὴν διάνοιαν, τῆς εὐσεβείας ταῖς ἐπιγνώσεσι, κόσμῳ ἀνέδειξε, φωταυγῇ ὡς ἥλιον, μαρμαρυγὰς, θείων ἀποπέμποντα, πρᾶξεων ἔνδοξε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τὰ τοῦ Κυρίου διδάγματα, καθάπερ γῆ ἐκλεκτή, δεξαμένη πανεύφημε, ἐναρέτων πρᾶξεων, εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, τὰς διανοίας, ἡμῶν ἐκτρέφουσα, τῇ ἐκμιμῇσει, Ἑλένη πάνσοφε, τῆς πολιτείας σου· ὅθεν ἐορτάζομεν, περιχαρῶς, σήμερον τὴν μνήμην σου πανηγυρίζοντες.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἑλαιον ἀγαλλιάσεως, τοὺς σοὺς μετόχους Χριστέ, Κωνσταντῖνον Ἑλένην τε, παραδόξως ἔχρισας, τὴν ἀπάτην μισήσαντας, καὶ σοῦ τὸ κάλλος ἐπιποθήσαντας, καὶ βασιλείας τῆς οὐρανίου σου, τούτους ἡξίωσας, εὐσεβῶς τὸ πρότερον, ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγε βασιλεύσαντας, τῇ ἐπινεύσει σου.

Δόξα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τῶν Ἀνάκτων Ἀναξ καὶ Θεός, ὁ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν τοὺς ἀξίους, αὐτὸς οὐρανόθεν, ὥσπερ Παῦλον τὸν αἰοίδιμον, διὰ σημείου τοῦ Σταυροῦ, σὲ Κωνσταντῖνε ἐζώγρησεν. Ἐν τούτῳ, φήσας, νίκα τοὺς ἐχθρούς σου, ὃν ἀναζητήσας σὺν μητρὶ θεόφρονι, καὶ εὐρῶν ὡς ἐπόθεις, τούτους κατὰ κράτος ἐτροπώσω. Σὺν αὐτῇ οὖν ἰκέτευε, ὑπὲρ ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ τοῦ φιλοχρίστου Στρατοῦ, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλάνθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν. **Τοῦ Παραλύτου.**

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, τὸν Παράλυτον οὐχ ἡ κολυμβήθρα ἐθεράπευσεν, ἀλλ' ὁ σὸς λόγος ἀνεκαίνισε, καὶ οὐδὲ ἡ πολυχρόνιος αὐτῷ ἐνεπόδισε νόσος, ὅτι τῆς φωνῆς σου ὀξυτέρα ἡ ἐνέργεια ἐδείχθη, καὶ τὸ δυσβάστακτον βάρος ἀπέρριψε, καὶ τὸ φορτίον τῆς κλίνης ἐβάστασεν, εἰς μαρτύριον τοῦ πλήθους τῶν οἰκτιρμῶν σου, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῶ σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν
οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος
τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος,
ὁ ἐν βασιλεῦσιν, Ἀπόστολός σου Κύριε,
Βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρὶ σου
παρέθετο ἦν περισῶζε διὰ παντὸς ἐν
εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε
Φιλάνθρωπε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὁρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ
βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετanoίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,

ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφώρῳ σου ὄμματι
ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν
αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθα σου
Ἄγιε Ἀγίων· ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας
ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον,
δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια
ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

(Εὐλόγησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητὸς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν
καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ
Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας
αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θάνατον
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας
αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις
τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου
καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τῶν
Ἁγίων ἐνδόξων, μεγάλων, θεοσεπτῶν καὶ
Ἰσαποστόλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ
Ἑλένης, ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν·
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σώσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κατὰ τὸ Πατριαρχικὸν Ἡμερολόγιον:

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμὴν.)

ἢ·

Σύμφωνα μέ τήν κρατοῦσαν συνήθειαν:

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

ΛΑΟΣ

Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.